

[Finansministeren.]

at de på forslaget er optaget med netto-udbetalinger på omkring 350 mill. kr. Det er en del mindre end i de nærmest foregående år — en bevægelse, som delvis afspejler den nedadgående tendens i statens lånudbetalinger. På nogle punkter er det dog meget vanskeligt at give et nøjagtigt skøn over kapitaludgifterne, således at det nævnte tal vel nok ligger noget i underkanten. Med et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på omkring 500 mill. kr. er selve forslaget således nærmest udtryk for, at der skulle kunne ventes kasse-mæssig balance på statsbudgettet i 1962-63, eventuelt et beskedent kasseoverskud. Dette er helt i overensstemmelse med regeringens opfattelse, således som den også er kommet til udtryk i de nye afgiftslove, nemlig at det under de herskende økonomiske vilkår ville være helt uforsvarligt, om statsbudgettet viste en varig tendens til kasse-mæssigt underskud.

Om det på den anden side er tilstrækkeligt blot at stille mod kasse-mæssig balance, kan vel næppe nok afgøres i dag, men det må som altid overvejes i forbindelse med den skattedebat, vi skal have til foråret, og i lyset af de da foreliggende oplysninger om den økonomiske udvikling som helhed og specielt vor valutaudvikling. Når der er klarhed herover såvel som over det endelige niveau for statsudgifterne i det kommende år, vil det næste spørgsmål, som jeg bebudede under drøftelserne af afgiftslovene i tinget, blive en diskussion om udformningen af beskattningen inden for de givne finansielle rammer.

Når jeg således mener, at vi i det kommende finansår må stille mod at retablere og fastholde den konsolideringslinje, som prægede finanserne indtil dette år, hænger det naturligt nok sammen med, at der i den nuværende højkonjunktur er et meget stærkt behov for investeringskapital på alle områder; det gælder staten, det gælder erhvervslivet, og det gælder boligbyggeriet. I virkeligheden er investeringslysten så stærk, at det kan knibe med at tilvejebringe den fornødne opsparing hertil. Vi ser det af udviklingen i valutastillingen, som viser en nedgangstendens, og vi ser det i den høje rente, som måske nok —

bl. a. fordi den er en virkning af den meget stærke investeringslyst — for tiden ikke er så farlig for beskæftigelsen, men som dog har uheldige virkninger bl. a. for huslejudviklingen og for de planlagte investeringer i erhvervslivet.

Begge disse forhold taler for at søge opnået en lidt bedre blance i samfunds-økonomien, og jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at dette hellere må ske ved en forøgelse af opsparringen end ved en begrænsning af investeringerne.

Det står for mig som noget ganske indlysende, at staten under disse vilkår så vidt muligt må undgå at lægge beslag på kapitalmarkedet til finansiering af sine egne investeringer; det er samtidig ikke mindre nødvendigt, at den private opsparing øges i takt med erhvervenes kapitalbehov. Vi har en stigende privat opsparing, men den er ikke tilstrækkelig. Der er ikke nogen politisk strid om, at den private opsparing må fremmes, må begunstiges. Der skulle heller ikke være noget i vejen for, at man i fællesskab kunne finde frem til et initiativ fra samfundets side, sådan at man kunne øge den private opsparing uden at begrænse statens opsparing og konsolidering tilsvarende.

Det må i den nuværende situation med det stærkt stigende behov for investeringskapital både for staten og for erhvervslivet være muligt, at begge disse opsparinger bliver tilgodeset. Det er sådan set baggrunden for, at jeg helst ser den private opsparing fremmet på anden måde end netop over skattebegunstigelse. Skattepræmieringen har mange uheldige sider, og den animerer måske ikke så stærkt til nyopsparing, som man undertiden forestiller sig. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på refleksioner over, hvad der kan gøres, og hvordan det skal gøres, det kan der måske om ikke så længe blive mere anledning til. Men der kan være grund til her ved forelæggelsen af statens budget at pege på nødvendigheden af opsparringen både gennem en konsolidering af finanserne og gennem foranstaltninger, der kan animere til øget privat opsparing.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale finanslovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.